

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Cvræ Pastoralis Præcipve Circa Repentina & Generaliora

Possevino, Giovanni Battista Bernardino

Coloniæ Agrippinæ, 1645

Capvt V. Confessarius sollicitè aduertat, ne quem absoluat qui gratiæ Dei
sit incapax.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42220

etate, tam per actiones corporis, quam cordis. Dixi studio & datâ operâ, eò quod malæ cogitationes, quæ nobis inuitis, illubentibus, & non totaliter aduertentibus & reflectentibus adueniunt, nequaquam sunt peccatum, aut saltem non sunt mortale.

Denique requiritur quoque, vt pœnitens alienorum se peccatorum accuset, idq; ad exemplum Davidis: si enim malo suo exemplo, aut aliter, quem piam ad peccandû pellexerit, culpa reus est, & hoc ipsum propriè appellatur scandalum, at tamen econtrâ pœnitens inhibendus & impediendus est, ne suos in peccato complices, socios & cooperatores nominet aut detegat, quantum quidem fieri potest.

C A P V T V.

Confessarius sollicitè aduertat, ne quem absoluat qui gratia Dei sit incapax.

Videat deinde Confessarius, num pœnitens absolutionis accipiendæ sit capax; nam hæc certis quibusdam hominibus impertienda non est, quorum hic aliquot vobis genera recensebo, è quibus reliqua, quæ eiusdem notæ sunt, facili negotio colligetis. Tales sunt:

Primò, qui excommunicatione maiore & reseruata innodati sunt: quos sine auctoritate superioris Confessario illicitum est absoluere; nisi fortè illa huic reseruata non esset.

Secundò, qui aliquod habent peccatum Pontifici aut Episcopo reseruatum, sine illorum nequeunt auctoritate absolui: remittendi ergo sunt ad eos, qui absoluendi potestatem habent,
aut

aut exspectare iubendi, quoadusque (si facile fieri id potest) ea sit impetrata.

Tertio, falsarij, falsi testes, fures, vsurarij, bonorum, titulorum, iurium, & honorum alienorum vsurpatores ac detentores; detentores item legatorum piorum, eleemosynarum, primitiarum, decimarum, litium falsarum patroni aut intentatores, iniqui calumniatores, detractores, & in genere, quotquot in proximum noxij & iniurij sunt, absolui nequeunt, nisi quam fieri potest optimè, iniuriam & noxiam reparent, aut saltè re ipsa se reparaturos promittant.

Quarto, coniugari, qui ob dissensionem aliquam à se inuicem disuncti viuunt, aut coniugij debitum reddere detrectant absolui nequeunt, quamdiu in maligna adhuc voluntate & intentione perseuerant.

Quinto, Ecclesiastici qui malis artibus aut vijs sua beneficia adepti sunt, aut qui plura incompatibilia sacerdotia sine dispensatione legitima possident, aut qui sine sufficienti & legitima causa in Ecclesia sua non resident, aut quibus solemne est Horas Canonicas non recitare, nec Sacerdotum ritu vestiri, absolui prorsus non debent, nisi remedium se adhibituros, & omnes hos defectus emendaturos promittant.

Sexto, concubinarij, adulteri, ebriosi absolui non debent, nisi summum concipiant & faciant propositum, non solum peccata sua relinquendi, verum etiam occasiones eorundem: concubinarij quidem ac adulteri suas focarias & pellices, quas à se remouere & ablegare debent; ebriosi verò cauponas; blasphemij lusum; quod intel-

intellige de ijs qui quandam horum peccatorum admittendorum vsum ac consuetudinem iam assumpserunt: itaque sæpiùs in illa recidunt.

Septimò denique, dissidentes ab inuicem inimici, qui aliquo odio, raucore, inimicitia æmulum prosequuntur, absolutionis non sunt capaces, nisi ex sua parte velint ignoscere, & cum inimicis suis in gratiam redire.

C A P V T VI.

Quomodo restitutio & reparatio honorum & honoris alieni pœnitentibus persoluenda sit.

Vbi ergo Confessarius conscientia pœnitentis sui statum probè perspectum habuerit, id constituere ac disponere ipse à parte sua debet, quod ad illum gratia diuinæ capacem reddendum requiri, ac necessarium esse videt, tam circa ea quæ ad honorum alienorum restitutionem, & grauaminum, damnorum & iniuriarum, quæ commisit, reparationem spectant, quam ea quæ ad vitæ eius emendationem & peccandi occasionum fugam ablegationemque requiruntur.

Quod autem ad reparationes & restitutiones proximo faciendas spectat, inquirenda ratio est (siquidem fieri potest) vt illæ ita clanculò & secretò fiant, vt pœnitens nullam inde infamiam contrahat. Vnde, si res sit furto sublata, ipsa est aut propria restituenda, aut aliud ei æquiualens, idque per aliquem discretum virum, qui restituentem nec nominet, nec aliquo modo indicet, si falsi sit criminis accusatio aut simulatio, magna dexteritate procurandum est, vt